

Σαλβατόρ Νταλί, «Η εμμονή της μνήμης», 1931

Γράφει ο **εικονομιστ**

Μας αλλάζουν την ώρα, μας αλλάζουν τα φώτα

Απόψε το βράδυ αλλάζει η ώρα. Από **3.00** θα γίνει **4.00**, σύμφωνα με νόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για «την αύξηση της παραγωγικότητας», μας λέγανε παλαιότερα. Για εξοικονόμηση ενέργειας με περισσότερες φωτεινές ώρες ημερησίως, αργότερα.

Χάνουμε μια ώρα ύπνου. «Θα μας την επιστρέψουν τον Οκτώβρη». Κάποιοι που δεν θα ζουν τότε, θα έχουν χάσει μια ώρα από τη ζωή τους; Όσα φέρνει η ώρα, δεν τα φέρνει ο χρόνος.

Το ιατρικό ανάλογο θα ήταν, η ...θεραπεία του εμπύρετου ασθενούς μέσω της διόρθωσης της ένδειξης του θερμομέτρου. Υπάρχει άραγε χρόνος; Ή μόνον ρολόγια;

Σιγά το πρόβλημα, θα πει κάποιος. Πέρα από τις μελέτες που έχουν δείξει σημαντικές επιπτώσεις στην υγεία ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων από αυτή την αλλαγή, υπάρχει ένα άλλο θέμα. Έχουμε εκχωρήσει μεταξύ άλλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το δικαίωμα να αποφασίζει ...τι ώρα είναι! Όπως έχουμε εκχωρήσει στο κεφάλαιο να 'αποφασίζει', μέσω της κλιματικής αλλαγής, τι εποχή είναι.

Ο χρόνος είναι χρήμα. Όπως στα ραδιόφωνα, που πρέπει να πουν τις ειδήσεις στις 14.00, αλλά καθώς θέλουν να βάλουν και διαφημίσεις προηγούμενα, αναγγέλλουν από τις 13.58 ότι είναι 14.00. Μικρό το ψέμα, αποκαλυπτικό ωστόσο για την αξιοπιστία τους και σε σοβαρότερα ζητήματα...

Το ζήτημα είναι ότι το κεφάλαιο και η Ευρωπαϊκή Ένωση το έχουν παρακάνει: Με την διάλυση των εργασιακών σχέσεων και την επίθεση στα εργατικά δικαιώματα, μας έχουν στείλει "ταξίδι στο χρόνο", ολόκληρο αιώνα πίσω...

Δεν υπάρχει χρόνος. Είναι ώρα να σπρώξουμε το ρολόι του κόσμου μπροστά.